Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36527
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

¶ certa c̄ scientia dñe amo te. Et cussisti cor meū uerbo tuo. & a
mauī. Sed & celū & terram. & omia quę mecū sūt ecce undiq;
in dicunt ut amem te nec cessant dicere omnib̄. ut sint
inexpugnabiles. Et tuus tu misereris cui misertus eris.
& miam p̄stabis. cui misericors fueris. Et loquun celū &
terra. surdis locunt laudes tua. Quid autē amo. cū te amo.
¶ Non speciē corporis nec decus temporis. non candorem lu
cis. ecce istā amicā oculis. n̄ dulces melodias cantilenarū
omnimodarū. n̄ florū & unguentorū. & aromatū suauē
olentiū. n̄ manna. & mella. n̄ membra acceptabilia car
nis amplexib̄. n̄ hęc amo. cū dm̄ meū amo. & tam̄ amo
quandā lucē & quandā uocē. & quandā odorē. & quan
dā cybū. & quandā amplexū. cū amo dm̄ meū. lucē
uocē odorē cybū amplexū interioris hominis mei. ubi
fulget animę meę qd̄ n̄ capit locus. & ubi sonat qd̄ n̄ rapit
tem̄p̄. & ubi olet qd̄ n̄ spargit flatus. & ubi sapit qd̄ non
minuit edacitas. & ubi hęret quod n̄ diuellit satietas.
¶ Hoc est quod amo cū dm̄ meū amo. Et quid ē hoc.
Int̄rogaui terrā. & dixit n̄ sum. & quę cūq; in eadem
sunt. idem ē fessa s̄. Interrogaui mare & abyssos & rep
tilia animarū uiuarū & responderunt. n̄ sum ds tuus.
quem super nos. Interrogaui auras flabiles. & inquit
uniuersus aer cū incolis suis. fallit anxia mens n̄ sum
ds. Interrogaui celū. solem. lunam. stellas. neq; nos su
mus ds quē quer̄is inquiunt. Et dixi omib̄ his quę cir
cumstant foris carnis meę. Dicite m̄ de deo meo qd̄
uos non est. dicite m̄ de illo aliquid. & exclamauer̄
uoce magna. Ipse fecit nos. Interrogauo mea intem
tio mea. & responsio eorū. species eorū. & direxi me ad me.